

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobkyně **A. R.**, proti žalovanému **Magistrátu města Brna**, se sídlem v Brně, Malinovského nám. 3, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) A. H., II) M. K., III) MÍR, stavebního bytového družstva, se sídlem v Brně, Bedřichovická 1199/21, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2013, č.j. MMB/0149589/2013, sp. zn. OUSR/MMB/0120193/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný jako odvolací orgán jednak zrušil prvostupňové usnesení Úřadu městské části města Brna, Brno-Nový Lískovec, stavební úřad, ze dne 25.2.2013, č.j. MCBNLI/01173/2013/OSV/CE, sp. zn. MCBNLI/06954/2012/OSV/CE, kterým bylo rozhodnuto o přerušení řízení o odstranění stavby, a jednak zastavil řízení o nařízení odstranění stavby – zateplení obvodového pláště

bytového domu (BD), Oblá 463/54, Brno, na pozemku p.č. 2830/1, 2830/2, 2830/3 v k.ú. Nový Lískovec.

[2] Prvostupňový stavební úřad již dne 11.5.2009 rozhodnutím pod č.j. OSV NL/823/86/09/CE, povolil dle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), zateplení obvodového pláště předmětného bytového domu. Proti stavebnímu povolení podala žalobkyně odvolání, které bylo žalovaným dne 24.8.2009, č.j. MMB/0151484/2009, jako nepřípustné zamítnuto dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Důvodem zamítnutí odvolání bylo jeho podání subjektem, jenž nebyl ze zákona účastníkem řízení, přitom nedošlo k meritornímu přezkumu prvostupňového rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu. Byla tak řešena pouze otázka přípustnosti odvolání, zda žalobkyně měla postavení účastníka stavebního řízení podle § 109 stavebního zákona. Posledně citované rozhodnutí žalovaného bylo podrobeno soudnímu přezkumu na podkladě žaloby podané žalobkyní, o které Krajský soud v Brně rozhodl rozsudkem dne 30.3.2012, č.j. 29 Ca 178/2009-141, tak, že rozhodnutí žalovaného zrušil, neboť žalobkyně měla být účastníkem předchozího stavebního řízení podle § 109 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (ve znění platném do 31.12.2012) z titulu zásahu do jejího výlučného vlastnictví, z důvodu stavební úpravy spočívající v repasi a úpravě zábradlí u balkónu, jenž je v jejím výlučném vlastnictví, sloužící jen k jejímu užívání a nikoliv společnému užívání (přístupný jen z jejího bytu). Uvedené závěry potvrdil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31.10.2012, č.j. 4 As 44/2012-29. Žalovaný, vázán právním názorem uvedeným v rozsudcích, vydal dne 11.5.2012, č.j. MMB/0161090/2012, nové rozhodnutí, kterým z výše uvedených důvodů zrušil původní stavební povolení a věc vrátil prvostupňovému stavebnímu úřadu k novému řízení. V rámci nového projednávání věci zjistil stavební úřad kontrolní prohlídkou stavby dne 20.9.2012, že stavební úpravy spočívající v zateplení obvodového pláště bytového domu již byly provedeny, a proto usnesením ze dne 15.10.2012, č.j. MCBNLI/05765/2012/OSV/CE, stavební řízení zastavil. Stavební úpravy byly též zkolaudovány kolaudačním souhlasem ze dne 21.3.2011, č.j. MCBNLI/01331/2011/OSV/CE, přitom bylo předloženo souhlasné závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje ze dne 25.2.2011, č.j. HSMB-73-1-60/1-OPST-22009. Prvostupňový stavební úřad následně zahájil řízení o odstranění předmětné stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. V průběhu řízení podali většinoví vlastníci předmětného domu žádost o dodatečné povolení stavby, a proto stavební úřad řízení o odstranění stavby přerušil usnesením ze dne 25.2.2013, č.j. MCBNLI/01173/OSV/CE, ve smyslu § 129 odst. 3 věty druhé stavebního zákona, a to do doby vydání rozhodnutí o podané žádosti. Proti prvostupňovému rozhodnutí stavebního úřadu podala žalobkyně odvolání. Žalovaný usnesení stavebního úřadu zrušil a řízení o odstranění stavby zastavil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně správní žalobu.

[3] V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný vyjádřil právní závěr, že předmětné stavební úpravy domu, spočívající v zateplení jeho obvodového pláště, nevyžadují stavební povolení ani ohlášení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona (po novele stavebního zákona, provedené zákonem č. 350/2012 Sb., je obsažena shodná právní úprava v § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona), neboť jimi není zasahováno do nosných konstrukcí stavby, nemění se vzhled stavby ani její způsob užívání, nevyžaduje posouzení vlivů na životní

prostředí a nemohou negativně ovlivnit požární bezpečnost. Jelikož právní úprava výslovně neodpovídala na to, zda je třeba v případě zateplení pláště budovy žádat o stavební povolení, dospěl žalovaný k závěru, že i vzhledem k použití různých stavebních materiálů, je třeba individuální posouzení každého případu. Vzhledem k okolnostem případu se žalovaný především zabýval požární bezpečností předmětné stavby, zda provedení zateplení nemůže tuto bezpečnost negativně ovlivnit (další požadavky uvedené v § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona byly naplněny, neboť stavební úprava nezasahovala do nosných konstrukcí stavby, neměnila její vzhled ani způsob užívání, nevyžadovala posouzení vlivů na životní prostředí).

[4] K posouzení konkrétního zateplení pláště, zda vyžaduje stavební povolení nebo jde o stavební úpravy podřaditelné pod § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, je rozhodná projektová dokumentace stavby. Příloha č. 1 vyhl.č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, stanoví rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení s tím, že součástí má být mimo jiné Požárně bezpečnostní řešení stavby. Podle žalovaného pak projektová dokumentace k předmětné stavbě vše obsahuje. Její součástí je i Požárně bezpečnostní řešení stavby vypracované autorizovanou osobou pro požární bezpečnost staveb, z níž vyplývá, že dodatečným zateplením stávajících konstrukcí obvodového pláště předmětné budovy se nemění původní zatřídění konstrukce a tím i původní zatřídění konstrukčního systému objektu, a proto předmětné zateplení pláště budovy žádným způsobem neovlivní požární bezpečnost stavby. Ze Závěru požárně bezpečnostního řešení stavby vyplynulo, že „Navržené stavební úpravy v rámci opravy bytového domu jsou navrženy v souladu s platnými zákony, vyhláškami a ČSN 73 0802:2000, ČSN 73 0833:1996+Z1/2000 a ČSN 73 0834:2000. Stavební úpravy lze hodnotit dle zásad ČSN 73 0834 jako změnu stavby skupiny I. Podmínky dle vyhl.č. 23/2008 Sb. se dle § 31 vyhlášky uplatňují pouze v rozsahu pro změnu staveb skupiny I. Podmínky pro provádění jsou stanoveny v jednotlivých kapitolách požárně bezpečnostního řešení stavby.“

[5] Závěry, vyplývající z projektové dokumentace potvrdila kladná závazná stanoviska dotčeného orgánu chránícího veřejné zájmy na úseku požární ochrany. Šlo o závazné stanovisko ze dne 11.2.2009, č.j. HSBM-73-1-60/1-OPST-2009, a dále ze dne 25.2.2011, č.j. HSBM-73-1-60/1-OPST, k závěrečné kontrolní prohlídce stavby, neboť na stavební úpravy byl vydán kolaudační souhlas dne 21.3.2011, č.j. MCBNLI/01331/2011/OSV/CE.

[6] Žalovaný ve věci aplikoval stavební zákon ve znění do 31.12.2012 (ve znění změn provedených zák. č. 142/2012 Sb. a zák. č. 167/2012 Sb.), neboť z čl. II. přechodných ustanovení pod bodem 14 stavebního zákona plyne, že správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 350/2012 Sb., se dokončí podle dosavadních právních předpisů (stavební zákon byl s účinností od 1.1.2013 novelizován zákonem č. 350/2012 Sb.). Jelikož odvolací řízení tvoří s prvoinstančním správním řízením jeden celek, žalovaný postupoval dle znění stavebního zákona účinného do 31.12.2012. Aplikoval ust. § 2 odst. 4 stavebního zákona (stavbou se rozumí i její část nebo změna dokončené stavby) a dále § 2 odst. 5 písm. c) cit. zákona (změnou stavby se rozumí stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; za stavební úpravu se považuje též zateplení pláště stavby).

[7] Žalovaný v dané věci dospěl k závěru, že nebyly splněny zákonné podmínky pro zahájení řízení k odstranění stavby podle § 129 stavebního zákona, neboť šlo o stavební

úpravu, která podle stavebního zákona nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení (§ 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona). Proto považoval odvoláním napadené usnesení stavebního úřadu o přerušení řízení (přerušeno řízení o odstranění stavby) za nezákonné (zahájené bez právního důvodu), a tak přistoupil nejen k jeho zrušení, ale též k zastavení celého stavebního řízení, neboť nemělo oporu ve stavebním zákoně. Žalovaný napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalobkyně v odvolání sice žádala zrušit usnesení o přerušení řízení, ale z jiných důvodů.

[8] Na uvedené závěry nemělo vliv dříve vydané stavební povolení, při němž stavební úřad neupozornil na to, že stavební úprava nevyžaduje stavební povolení. V některých podobných případech stavební úřady vydávají stavební povolení na žádost žadatelů nad rámec stavebního zákona, a to z důvodů čerpání dotací či úvěrů. Výrok rozhodnutí neovlivnilo ani dřívější rozhodnutí krajského soudu, který zrušil předcházející rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání žalobkyně proti stavebnímu povolení (odvolání nepřípustné - nepodáno účastníkem stavebního řízení), neboť u ní dovedl postavení účastníka, protože žádost o stavební povolení zahrnovala též repase a úpravu zábradlí u balkónů určených k užívání jen konkrétního vlastníka bytové jednotky (účastenství dle § 109 odst. 1 písm. b) stavebního zákona). V opačném případě by šlo o zásah do výlučného vlastnictví žalobkyně. V nyní posuzované věci však jde jen o zateplení pláště budovy realizované tak, že do vlastnictví žalobkyně nebylo zasaženo – repase a úprava balkónu jejího bytu č. 42 nebyla provedena.

[9] Stavební úřad nezjistil skutečný stav věci a zahájil z moci úřední řízení o odstranění takových stavebních úprav, které nevyžadovaly stavební povolení ani ohlášení. Pro postup stavebního úřadu tak nebyly splněny zákonem stanovené podmínky a jeho rozhodnutí bylo nezákonné. Došlo tak k porušení zásad správního řízení ve smyslu § 2 a § 3 správního řádu (zejména zásada zákonnosti a materiální pravdy), a proto muselo být usnesení zrušeno a řízení zastaveno.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[10] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně včas žalobu. Konstatovala, že je v předmětném bytovém domě (v Brně, ulice Oblá 463/54) výlučným vlastníkem bytu č. 42, včetně příslušenství, a spoluvlastníkem společných částí domu. Posuzovaná stavební úprava zasáhla do jejího výlučného vlastnictví žalobkyně (bytu a jeho příslušenství).

[11] Žalobkyně odmítla zastavení řízení o odstranění stavby pro rozpor se zákonem, navíc jde o rozhodnutí překvapivé, porušující princip dvojinstančnosti správního řízení a v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Je také projevem libovůle, kdy žalovaný nerespektoval své dřívější stanovisko na „*změnu dokončené stavby*“ v případě stejných účastníků řízení. Nedodržel zásadu vázanosti vlastní správní praxí a dopustil se neodůvodněného nerovného zacházení vůči žalobkyni. Argumentaci žalovaného, že zateplení neovlivní požární bezpečnost stavby, jelikož orgány na úseku požární ochrany vydaly k zateplení souhlasné stanovisko, označila žalobkyně za absurdní. Jelikož se žalovaný nevypořádal s veškerou argumentací žalobkyně, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

[12] Jelikož se žalobkyně odvolala proti usnesení o přerušení řízení o odstranění stavby, tedy proti mezitímnímu usnesení, zastaveno mohlo být toliko řízení ve věci přerušení řízení o odstranění stavby, nikoliv celé řízení o odstranění stavby (meritorní řízení). V tomto smyslu

žalobkyně odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č.j. 3 Ads 24/2011, podle něhož se může zastavení řízení týkat toliko toho řízení, v němž bylo napadené rozhodnutí vydáno. Žalobkyně rozebírala předmětné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, včetně dopadů povolení obnovy řízení na meritorní řízení. Žalovaný zastavil meritorní řízení o odstranění stavby nezákonně, nepřípustně aplikoval § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, pro nějž nebyly splněny podmínky. Při aplikaci citovaného ustanovení měl náležitě odůvodnit zastavení řízení a proč ve věci rozhodnutí nelze vydat (s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 55/2008-87). Žalovaný zasáhl do veřejné subjektivního práva žalobkyně na odstranění nepovolené „změny dokončené stavby“ (v dané věci „*stavební úpravy*“), jenž zasahovala do jejího výlučného vlastnictví, a která vyžadovala stavební povolení, jelikož objektivně zvýšila požární riziko předmětného bytového domu (izolantem byl v požární výšce 22,5 m použit hořlavý pěnový polystyren). Primární povinností stavebních úřadů (jediný subjekt) je nařídit odstranění „černé stavby“.

[13] Podle žalobkyně není, s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č.j. 5 As 30/2008 a č.j. 7 As 58/2009, rozhodnutí o zastavení řízení o odstranění stavby rozhodnutím procesní povahy a uvedené rozhodnutí lze napadnout žalobou ve správním soudnictví. Zastavil-li totiž stavební úřad řízení vedené dle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, zasáhl tak do procesního práva žalobkyně.

[14] Odůvodnění žalovaného, že stavební povolení v předmětné věci není vyžadováno, což nebylo možné předvídat z postupu stavebního úřadu ani jeho předchozích rozhodnutí, bylo překvapivé, stejně jako jeho rozhodnutí. Stavební úřad nevydal v řízení o odstranění stavby meritorní rozhodnutí a ani k žádnému názoru nedospěl. Jelikož stavebníci nepředložili veškeré podklady pro dodatečné povolení stavby, nebylo zde nic, co by žalobce mohl zkoumat. Žalobkyně nezkoumala projektovou dokumentaci, vycházela ze skutečného provedení stavební úpravy, což doložila fotografickou dokumentací, projektová dokumentace ani nebyla součástí řízení o odstranění stavby.

[15] Stavební úprava byla do požární výšky 22,5 m realizována z hořlavého pěnového polystyrenu, nad tuto výšku pak z nehořlavé minerální vlny a hořlavé montážní pěny. To zakládalo povinnost stavebníka požádat pro realizaci stavební úpravy o vydání stavebního povolení, neboť obložení pláště budovy hořlavým fasádním pěnovým polystyrenem vždy sníží požární bezpečnost stavby. Žalobkyně se v odvolání koncentrovala jen na důvody, pro které nemělo být řízení o odstranění stavby přerušeno, nezaměřila tak dokazování na změnu hodnocení žalovaným, že stavební povolení nemělo být vyžadováno. Šlo o závěr překvapivý.

[16] Za absurdní označila žalobkyně tvrzení žalovaného, že zateplení neovlivní požární bezpečnost stavby. Žalobkyně fotograficky doložila, že neprůsvitné obvodové části pláště předmětného bytového domu byly obloženy hořlavým materiálem (hořlavým pěnovým fasádním polystyrenem od výrobce Penopol CZ s.r.o.), přitom hořlavost polystyrenu je uvedena v technickém informačním listu výrobce, jenž žalobkyně založila do spisu. Hořlavost použitého materiálu je tak objektivní kategorií. Obložení pláště domu hořlavým materiálem tak vznikla možnost vyhoření bytových jednotek a společných částí domu požárem šířícím se po fasádě domu. Z toho důvodu žalobkyně pořídila dne 1.8.2010 fotografie vyhořelého bytového domu v Brně-Bystřci, ul. Ondrouškova, kde se požár šířil po fasádě domu obloženého hořlavým fasádním pěnovým polystyrenem. Z toho též dovodila, že zateplení polystyrenovými deskami může negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby. Stavební

předpisy a ČSN normy umožňují použití hořlavého pěnového polystyrenu jako izolantu při zateplování objektů. Umožňují-li ČSN normy zvýšení rizika vzniku požáru, pak by stát měl provádět kontrolu takových stavebních úprav prostřednictvím stavebního řízení a kolaudace stavby. I přesto, že je projekt „zateplení domu“ zpracován dle platných ČSN norem a je-li zároveň vydáno kladné stanovisko orgánů požární ochrany, neznamená to, že zateplení nemůže ovlivnit požární bezpečnost stavby. Pokud by však byly použity desky z minerální nehořlavé vlny, pak by zateplení nemohlo požární bezpečnost stavby ovlivnit. O takový případ se však nejedná. Tvrdil-li žalovaný, že stavební úprava ani nemůže ovlivnit požární bezpečnost stavby, pak takové tvrzení je dle žalobkyně objektivně nepravdivé. Pokud žalovaný tvrdil, že stavební úprava žádným způsobem neovlivní požární bezpečnost stavby, jelikož stavebníci získali souhlasné stanovisko dotčených orgánů na úseku požární ochrany, a že stavební úprava je projektována v souladu se zákony, vyhláškami a ČSN normami, pak jde podle žalobkyně o závěry absurdní.

[17] I bez speciálních odborných znalostí lze dle žalobkyně dovodit, že stavební úprava může negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby. Žalobkyně k tomu odkázala na odborný článek ke změně normy ČSN 73 0810/Z1 z 1.5.2012 od Ing. M. P., v němž se vypořádával s hořlavostí fasádního pěnového polystyrenu. Poukazoval na požáry vzniklé z důvodu zateplení právě tímto materiálem. V současné době je použití hořlavého pěnového fasádního polystyrenu jako izolantu o novostaveb s požární výškou větší než 30 m již zakázáno (od 1.6.2012, ČSN 73 0810/Z1). U předmětného bytového domu s požární výškou 31 m by tak stavebníci nemohli po 1.6.2012 hořlavý fasádní pěnový polystyren použít. Důvodem zpřísnování závazných ČSN norem je zajištění požární bezpečnosti staveb. Norma ČSN 73 0810/Z1 nově ukládá od 1.6.2012 implementaci horizontálních nehořlavých pruhů nad okenními otvory při dodatečném zateplení budovy. Cílem není eliminace šíření požáru venkovním zateplením, nýbrž jen časové oddálení šíření slabšího požáru mezi jednotlivými patry budovy. U předmětného bytového domu stavebníci nerealizovali žádné horizontální nehořlavé pruhy. Do požární výšky 22,5 m byl při zateplení použit hořlavý fasádní pěnový polystyren. Přes fasádu domu se tak může šířit i slabší požár ze spodních bytů do bytů v horních patrech. Žalovaný tak nesprávně z pouhého „administrativního zařazení“ konstrukčního systému předmětné budovy dovodil (zřejmě vycházel z projektové dokumentace, avšak ta nebyla součástí řízení o odstranění stavby), že stavební úprava – zateplení žádným způsobem neovlivní požární bezpečnost stavby. Přitom si neuvědomil, že bylo třeba prokázat (nikoli jen dovodit), že zateplení nemůže ovlivnit požární bezpečnost stavby. Pro hořlavost použitého polystyrenu je však splnění této podmínky nemožné.

[18] Žalovaný již v roce 2009 předmětnou stavební úpravu posuzoval, vydal stavební povolení, avšak to žalobkyně napadla odvoláním, které žalovaný zamítl dne 24.8.2009 pro jeho nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu, protože žalobkyně neměla být účastníkem stavebního řízení. Rozhodnutí žalobkyně napadla správní žalobou, o které zdejší krajský soud rozhodl dne 30.3.2012, č.j. 29 Ca 178/2009-141, tak, že předchozí rozhodnutí žalovaného zrušil s tím, že žalobkyně měla být účastníkem stavebního řízení podle § 109 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z titulu zásahu do jejího výlučného vlastnictví, spočívajícího v repasi a úpravě zábradlí u balkónu žalobkyně. Žalovaný v řízení před soudem nezpochybňoval potřebu zahájení stavebního řízení a vždy vznášel argumenty jen k tomu, že žalobkyně neměla být účastníkem stavebního řízení. Závěry krajského soudu potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 4 As 44/2012-29, přitom ani v tomto řízení žalovaný

nezpochybňoval nutnost zahájení stavebního řízení. Ani v následně vydaném rozhodnutí dne 11.5.2012 žalovaný nezpochybňoval nutnost zahájení stavebního řízení a současně věc vrátil k dalšímu řízení stavebnímu úřadu (následný vývoj kauzy již byl výše popsán). Poté, co se „žalovaný s žalobkyní několik let soudil ve dvou instancích“ o účastenství ve stavebním řízení, zastavil v souvislosti se zateplením BD řízení o odstranění stavby s tím, že stavební povolení na předmětnou stavební úpravu není vyžadováno. Podle žalobkyně nese takové rozhodnutí rysy nepřipustné libovůle. Judikatura správních soudů zakazuje libovůli správních orgánů a neodůvodněně nerovné zacházení, naopak propaguje princip vázanosti vlastní správní praxí. Uvedené principy musí být v dané věci uplatněny, jde o stejné účastníky řízení a shodný předmět řízení. Rozhodnutí žalovaného je dle žalobkyně šikanózní, neboť ji nutí podávat další žalobu proti rozhodnutí žalovaného, protože jinak nelze odstranit nepovolenou stavební úpravu zasahující do výlučného vlastnictví žalobkyně. „Souhlasné stanovisko“ orgánu požární ochrany neznamená, že fasádní polystyren, kterým byl dům obložen, není hořlavým materiálem, ani že jeho připevnění na fasádu domu nemůže ovlivnit požární bezpečnost stavby.

[19] Žalovaný se nevypořádal s argumentací žalobkyně, že stavební úprava byla provedena v rozporu s projektovou dokumentací a stavebními předpisy platnými v době podání žádosti o stavební povolení. Správní orgány nesledovaly provádění stavby. Žalobkyně provádění stavby fotograficky zdokumentovala. Provedení stavební úpravy snížilo požární bezpečnost budovy na nepřipustnou úroveň dle stavebních předpisů. Stavba se tak stala závadnou a ohrožující život, zdraví a majetek osob. To mělo být důvodem zahájení řízení o odstranění stavební úpravy dle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, jenž dopadá na všechny stavby, u kterých není vyžadováno stavební povolení ani ohlášení.

[20] Žalobkyně ve správním řízení v přípisech ze dne 29.12.2012 a 3.1.2013 namítala, že v požární výšce větší než 22,5 m byl použit hořlavý materiál, což je dle závazných norem nepřipustné. Zateplení tam sice bylo provedeno z desek z minerální vlny, ale spáry byly vyplněny hořlavou montážní pěnou. Žalobkyně dále namítala, že provedením stavební úpravy byla snížena světlá šířka vstupních dveří do bytového domu a do chráněné únikové cesty. V rámci předmětné úpravy byly totiž vyměněny zadní vstupní dveře do domu a jejich světlá šířka byla snížena na 74 cm. Přitom dle normy ČSN 73 4301 musí mít vstupní dveře v bytových domech a dveře zádveří světlou šířku otvoru min. 900 mm. Žalovaný se však s výše uvedenou argumentací žalobkyně nevypořádal. Za této situace je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné.

[21] K povolení certifikátu ETICS k jednotlivým tepelně izolačním komponentům v roce 2010 na obvodovém plášti předmětného domu by musela být hořlavá montážní pěna - výplň spár mezi deskami z minerální vlny beze zbytky odstraněna. To je předpokladem pro platnost certifikátu vystaveného na výrobek „Weber therm klasik“, který byl u předmětného domu použit. Stavební úprava byla provedena z dosud necertifikovaného výrobku. Odstranění montážní pěny, jako výplně spár, je též předpokladem pro splnění požadavku normy ČSN 73 0810, podle které mohou být od požární výšky větší než 22,5 m použity pouze nehořlavé materiály. Hořlavý materiál umožňuje šíření požáru těmito spárami.

[22] Žalobkyně v přípisech ze dne 29.12.2012 a 3.1.2013 namítala, že provedením stavební úpravy bylo zasaženo do jejího výlučného vlastnictví. Žalovaný se s tímto nestihl vypořádat, jelikož předčasně řízení zastavil. Žalobkyně trvá na odstranění stavební úpravy, provedené

v rozporu s právními předpisy. Žalobkyně nechce být spoluvlastníkem hořlavých společných částí domu (pěnový polystyren, montážní pěna), když obložením pláště domu hořlavým pěnovým polystyrenem se zvýšilo požární riziko a poprvé existuje možnost šíření požáru po venkovní fasádě domu do bytů a společných částí domu ve vyšších patrech. Provedením stavební úpravy nerespektovali stavebníci vlastnické právo žalobkyně. Z důvodu stavební nekázně musí být nepovolená stavba odstraněna (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 70/2008). Provedením stavební úpravy byla zmenšena užitná hloubka balkónu žalobkyně, částečně znepřístupněno zábradlí balkónu, čímž je bráněno jeho údržbě a případné výměně, přilepen izolant na rám dřevěných oken, sníženo osvětlení a sluneční záření do bytové jednotky žalobkyně (vlivem připevněného izolantu v blízkosti oken), osazeny parapety pod okny vodorovně, bez potřebného sklonu, čímž dochází k zatékání a odrazu dešťových kapek od parapetu přímo do bytu žalobkyně.

[23] Žalobkyně odmítla argumentaci žalovaného kolaudačním souhlasem, protože v řízení o odstranění stavby je právně nevýznamná. Pravomocné kolaudační rozhodnutí nemůže nahradit soulad stavby se stavebním povolením ani zvrátit odstranění nepovolené stavby.

[24] Žalobkyně nesouhlasila s žalovaným, že stavební úprava nezasáhla do jejího výlučného vlastnictví. Podle žalobkyně obsahuje původní projektová dokumentace provedení repase balkónového zábradlí žalobkyně, přičemž stavebníci ani jinou projektovou dokumentaci nehodlali předložit. Repase balkónového zábradlí žalobkyně nebyla nikdy fakticky provedena a nedošlo ani ke zkrácení jejího balkónového zábradlí. Do jejího výlučného vlastnictví bylo zasaženo jiným způsobem – zábradlí bylo částečně zazděno, aby stavebníci mohli na základové balkónové desce postavit zeď z minerální vlny, což zmenšilo užitnou plochu balkónu žalobkyně.

[25] Dodatečné stavební povolení se vydává na základě projektové dokumentace. Původní projektová dokumentace zahrnovala provedení repase balkónového zábradlí žalobkyně, a zasahovala tak do jejího výlučného vlastnictví, proto podle ní nelze vydat dodatečné stavební povolení. Jiná dokumentace nebyla doložena. Žadatelé o vydání dodatečného stavebního povolení tak musí předložit novou projektovou dokumentaci, bez zásahu do výlučného vlastnictví žalobkyně.

[26] Ze shora uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného. Požadovala též vrácení věci prvoinstančnímu stavebnímu úřadu, který by pokračoval v řízení o odstranění nepovolené stavby.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[27] Žalovaný v podstatných bodech připomněl průběh správního řízení. Zopakoval, že ze spisového materiálu zjistil, že stavební úřad vedl správní řízení o odstranění stavby, které po právu být vedeno nemělo, nemělo být ani zahájeno a při zjištění této skutečnosti byl povinen nezákonně vedené řízení ukončit (§ 90 odst. 1 písm. a) správního řádu). To žalovaný učinil a řízení bez dalšího zastavil.

[28] K námitce žalobkyně žalovaný uvedl, že dle § 89 odst. 2 věty první správního řádu je odvolací orgán povinen vždy přezkoumat i správní řízení, jenž vydání rozhodnutí (usnesení) předcházelo. Této povinnosti se nemůže zprostit, což ani judikatura správních soudů

nevyvrací. Při přezkumu kteréhokoliv rozhodnutí je odvolací orgán touto povinností vázán, v odvolacím řízení přezkoumává zákonnost postupu a veškeré úkony, které učinil prvoinstanční správní orgán ve věci. Při zjištění nezákonného stavu je povinen vydané rozhodnutí zrušit a v daném případě, při vedení řízení mimo rámec stavebního zákona, řízení o odstranění stavby zastavit.

[29] K námitce žalobkyně ohledně překvapivosti rozhodnutí a nesouladu stavby s požárně bezpečnostními předpisy žalovaný uvedl, že rozhodnutí vydal v souladu s platným právem, přezkoumatelným způsobem osvětlil důvody, které jej vedly ke zjištění, že stavební úprava nevyžadovala žádného opatření ze strany stavebního úřadu, a že takové řízení nemělo být zahájeno. Žalovaný osvětlil v napadeném rozhodnutí, jaké podmínky musí stavební úpravy splňovat, aby nevyžadovaly vydání stavebního povolení či ohlášení, přičemž přezkoumatelným způsobem též vyhodnotil tu skutečnost, že provedení stavby nemůže negativně ovlivnit její požární bezpečnost. Stavebník totiž v předmětném řízení předložil projektovou dokumentaci, která je nedílnou součástí spisového materiálu v dané věci (viz dokumentace zateplení obvodového pláště předmětného domu, zpracovaná k tomu oprávněnou autorizovanou osobou Ing. N., obsahující též požárně bezpečnostní řešení), z níž jsou uvedené skutečnosti ověřitelné. Hasičský záchranný sbor města Brna jako dotčený správní orgán na úseku ochrany požární bezpečnosti, shledal ve svém závazném stanovisku ze dne 11.2.2009, č.j. HSBM-73.1-60/1-OPST-2009, stavbu souladnou s požárními předpisy a neuvedl žádný negativní vliv předmětné stavební úpravy. Úvahy žalobkyně o možném negativním dotčení stavby z hlediska požární ochrany jsou jen spekulativní povahy a nemají oporu ve spisovém materiálu. Provedené stavební úpravy byly potvrzeny kolaudačním souhlasem, přitom Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje neshledal u této stavby z hlediska její požární bezpečnosti žádných závad.

[30] Zastavením nezákonně zahájeného řízení žalovaný zvolil hospodárný postup v souladu s právní zásadou uvedenou v § 4 odst. 1 stavebního zákona, podle něhož má přednostně využívat zjednodušující postupy, aby dotčené osoby byly co nejméně zatěžovány. Uvedená zásada koresponduje s další obecnou právní zásadou platnou pro všechna správní řízení, zakotvenou v § 6 odst. 2 správního řádu. Podle ní mají správní orgány postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby byly co nejméně zatěžovány. V duchu uvedených zásad byl žalovaný povinen bezodkladně ukončit nezákonný postup správního orgánu, což také dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu učinil.

[31] Žalovaný odmítl námitku žalobkyně, že jeho postup nesl znaky libovůle. Žalovaný původně rozhodoval o odvolání podle § 92 správního řádu, tedy zkoumal jen možnou opožděnost či nepřipustnost podaného odvolání. Nebyl zde oprávněn posuzovat meritum věci a přezkoumávat odvolání z hlediska jeho obsahu a též předchozího řízení. Postupem podle § 92 odst. 1 správního řádu je napadené rozhodnutí zamítnuto pouze z formálních důvodů. V konkrétním případě žalobkyně bylo třeba posoudit to, zda žalobkyně svědčilo právo účastnit se stavebního řízení podle kritérií uvedených v § 109 stavebního zákona. Jiná otázka nebyla předmětem přezkumu, a proto ani nemohla být otevřena otázka zákonnosti daného typu řízení pro konkrétní stavbu. Argumentaci ohledně nezákonného jednání žalovaného v předchozím odvolacím řízení tak označil žalovaný za nepřipadnou a irelevantní.

[32] K námitce nevypořádání odvolacích námitek, týkajících se problematiky montážní pěny, certifikace apod. žalovaný uvedl, že nemělo-li být stavební řízení vůbec vedeno, nemohl

odvolací orgán vypořádávat námitky žalobkyně ke způsobu provádění stavby, neboť právo k jejich uplatnění nevzniklo. Ze stejného důvodu nemohl žalovaný vypořádávat údajný zásah do vlastnictví žalobkyně.

[33] Závěrem žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo též na základě podnětu žalobkyně předmětem přezkumu podle § 94 a násl. správního řádu, přičemž nadřízený správní orgán Krajský úřad Jihomoravského kraje neshledal v postupu žalovaného nezákonnost a se závěry žalovaného se plně ztotožnil, což vyjádřil v přípise ze dne 12.8.2013, č.j. JMK 79251/2013. Krajský úřad mimo jiné uvedl, že stavební úprava tak, jak byla provedena, nevyžadovala podle § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona ohlášení stavebnímu úřadu. Stavební úřad proto neměl řízení o odstranění předmětné stavby vést. Na základě výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

[34] Žalobkyně nejprve zopakovala žalobní body v podání ze dne 10.7.2013, přitom v příloze poskytla obsáhlejší soupis důkazů než v původní žalobě. Samotnou repliku k vyjádření žalovaného k žalobě žalobkyně podala dne 26.10.2013. Žalobkyně zopakovala žalobní bod týkající se zastavení meritorního řízení při pouhém přezkumu mezitímního rozhodnutí (o přerušení řízení), čímž bylo vygenerováno překvapivé rozhodnutí. Řízení o odstranění nepovolené stavby může být ukončeno jedině odstraněním této stavby nebo rozhodnutím v akcesorickém řízení o dodatečném povolení.

[35] Žalobkyně dále zopakovala žalobní bod týkající se podle ní nepravdivého tvrzení žalovaného, že předmětná stavební úprava nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby. Provedením této úpravy totiž bylo umožněno šíření požáru po celé fasádě domu, což dříve možné nebylo. Je to dáno hořlavým pěnovým polystyrenem. Žalovaný svůj názor opřel o souhlasné stanovisko Hasičského záchranného sboru města Brna. Přitom ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 39/2010 žalobkyně poukázala na to, že souhlasným stanoviskem nelze zpětně odůvodňovat splnění podmínek pro uskutečnění stavební úpravy bez stavebního povolení.

[36] Stavební povolení nemůže být nahrazeno souhlasným stanoviskem HZS ani „požárně bezpečnostním řešením“ zpracovaným Ing. N., na něž žalovaný odkázal, a které pro něj není závazné. Souhlasné stanovisko HZS a požárně bezpečnostní řešení jen dokládají soulad s právními předpisy. Teprve v následném stavebním řízení jsou pak uplatňovány námitky účastníků stavebního řízení proti uvedeným stanoviskům a řešením.

[37] Žalobkyně připomněla, že předmětná stavební úprava byla provedena v rozporu s projektovou dokumentací a závaznými právními předpisy. Sama projektová dokumentace je v rozporu se závaznými stavebními předpisy. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť námitky žalobkyně nebyly vypořádány. Závazná stanoviska dotčených orgánů na úseku požární bezpečnosti mohou být ve správním řízení (správním soudnictví) přezkoumávány. Žalobkyně k tomu doplnila, že v odvolacím řízení by se s jejími námitkami musel vypořádat dokonce nadřízený dotčený orgán na úseku požární bezpečnosti a nikoli žalovaný.

[38] Žalobkyně znovu připomněla, že zateplení pláště domu s požární výškou větší než 30 m hořlavým polystyrenem může negativně ovlivnit požární bezpečnost takové stavby. I při

dodržení stavebních předpisů je riziko vzniku požáru zvýšené, a nevede k zachování dosavadní požární bezpečnosti stavby. Stavební povolení tak musí být vyžadováno, aby podléhaly přezkumu všechny fáze realizace (projekt, provádění, kolaudace). Jelikož předmětná stavební úprava vyžaduje souhlas dotčených orgánů na úseku požární bezpečnosti, jde o další důkaz toho, že provedení může ovlivnit požární bezpečnost stavby. Souhlasné stanovisko dotčených orgánů nenahrazuje stavební povolení ani dohled nad prováděním stavby či následnou kolaudací (ani souhlasy účastníků řízení).

[39] Žalovaný poukazoval na Požárně bezpečnostní řešení zpracované Ing. N. dne 18.12.2008 a na stanovisko Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje ze dne 25.2.2011, přitom v uvedených dokumentech není otázka možného ovlivnění požární bezpečnosti stavby vůbec řešena. Samotné stanovisko HZS ze dne 11.2.2009 se ve správním spisu nenacházelo.

[40] Řízení o dodatečném stavebním povolení může být zahájeno teprve až stavebníci doloží podklady k žádosti o dodatečné stavební povolení (§ 129 odst. 3 stavebního zákona). To však stavebníci dosud neučinili. Řízení o odstranění stavby nemůže být ukončeno jinak, než jejím odstraněním nebo rozhodnutím o dodatečném povolení stavby. Předmětná stavební úprava by bez souhlasu žalobkyně nemohla být nikdy povolena. Postup žalovaného je projevem jeho libovůle, podporuje stavební nekázeň a opakovaně poukazuje na kolaudaci, přitom kolaudace „černé stavby“ nemá v předmětné věci právní význam.

V. Další podání žalobkyně

[41] Žalobkyně dalším písemným podáním ze dne 30.9.2015 zopakovala své žalobní body. V územní působnosti předmětného stavebního úřadu Nový Lískovec mělo vždy dojít k provedení zateplení obytných budov s požární výškou vyšší než 22,5 m jen na základě stavebního povolení.

[42] Příloha č. 1 vyhl. Ministerstva vnitra č. 23/2008 odkazuje na ČSN normu 73 0810 (požární bezpečnost staveb), která reguluje obložení neprůsvitných budov polystyrenem, neboť u budov s požární výškou vyšší než 22,5 m může takové obložení ovlivnit požární bezpečnost stavby a riziko vzniku požáru v budově. Předmětnou vyhláškou a ČSN normou je zateplení obytných budov regulováno ve stavebním řízení (ČSN normy nejsou závazné). Aby bylo zabráněno šíření požáru na stavby vedlejší, když sousední stavba je přímo spojena s domem Oblá 54, Brno, mělo být vedeno stavební řízení ohledně předmětného zateplení. Z důvodu užití hořlavého polystyrenu k zateplení domu, měly být osobami zúčastněnými na řízení i vlastníci sousedního obytného domu.

[43] Žalovaný, ačkoliv byl seznámen s judikaturou Nejvyššího správního soudu, nadále žalobkyni upírá meritorní řízení o odstranění stavby, což představuje upírání práva na spravedlivý proces. Nově žalobkyně uplatnila též námitku, že se žalovaný nevypořádal s její argumentací o tom, že provedení stavební úpravy ohrožuje zdraví, majetek a životy osob. Proto je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné. Ve zbytku žalobkyně setrvala na původním stanovisku.

VI. Jednání konané dne 20.10.2015

[44] Při jednání žalobkyně i žalovaný setrvali na svých dřívějších názorech. Žalobkyně, zastoupena při jednání synem jako obecným zmocněncem, uvedla, že v řízení o odstranění stavby nebyly provedeny žádné úkony, a proto žalovaný nemohl učinit výše uvedené závěry. V řízení o odstranění stavby byl učiněn jen podnět žalobkyně k odstranění stavby (chyběly tam i stanoviska Hasičského záchranného sboru). Správní orgán se v řízení o odstranění stavby pouze snažil dát možnost stavebníkům, aby byla stavba dodatečně povolena. Žalobkyně se nemohla vyjadřovat ke stanoviskům Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, neboť ta nebyla ve spisu obsažena. Žalovaný se však o ně opíral (stanoviska HZS k projektu a ke kolaudaci). Později si žalobkyně stanovisko HZS okopírovala a zjistila z něj, že neobsahuje podstatné, a sice, že provedení stavební úpravy nemohlo ovlivnit požární bezpečnost stavby. Ze stavebního zákona plyne, že rozhodné je provedení stavby, nikoliv projektová dokumentace (jen záměr). Vlastní provedení stavby se projeví až za několik měsíců. Ačkoliv to nebylo sporné mezi účastníky, žalobkyně předložila bohatou fotodokumentaci, prokazující použití hořlavého pěnového polystyrenu na zateplení bytového domu (viz fotografie polystyrenu složeného před domem a dále na lešení kolem domu). V současné době tento hořlavý polystyren již nelze používat k zateplení vysokých budov, nicméně pro domy starší výstavby, jako je byt žalobkyně v předmětném bytovém domě, byla poskytnuta úleva. V daném případě byla i nad požární výšku 22,5 m použita hořlavá montážní pěna (jako výplň spár mezi deskami z nehořlavé minerální vlny), což je v rozporu se stavebními předpisy. Stavební úřad není schopen při tak vysokém domě uhlídat kvalitní provedení zateplení a tak dochází k tomu, že deskové izolanty nejsou v plné míře podmazány před přilepením na plášť domu a vznikají tam průduchy, umožňující daleko rychlejší a větší hoření (komínový efekt). Záruku nešíření požáru, resp. jeho zpomalení, poskytuje pouze použití nehořlavých materiálů. Rozhodná tak není projektová dokumentace, ale samotné provedení stavební úpravy. Není-li provedení stavební úpravy v souladu se stavebními předpisy, pak to zcela jistě ovlivní požární bezpečnost stavby. Podle žalobkyně se žalovaný řádně nevypořádal s námitkou, zda vadné provedení stavby, může vést k porušení stavebních předpisů, které jsou poměrně přísné.

[45] Zástupce žalobkyně dále uvedl, že v rámci nahlížení do spisu u zdejšího soudu dohledal stanovisko Hasičského záchranného sboru, ačkoliv předtím uváděl, že žádné takové stanovisko nenašel, resp. vydáno nebylo. Nicméně dohledal jej ve správních spisech z jiných řízení, v nichž žalobkyně nebyla účastníkem řízení. Stanovisko HZS ze dne 11.2.2009 nebylo nalezeno, avšak našel stanovisko HZS ze dne 25.2.2011. V posledně uvedeném stanovisku HZS bylo sice vyjádřeno souhlasné stanovisko tohoto sboru s předmětnou stavební úpravou, avšak nedošlo k vypořádání námitek žalobkyně. Je zřejmé, že vypořádány být nemohly, neboť žalobkyně nebyla účastníkem řízení. Zmíněné stanovisko však samo o sobě není napadnutelné, to lze jen v rámci celého stavebního řízení. Zástupce žalobkyně zdůraznil, že je-li stavba či stavební úprava postavena v souladu se závaznými předpisy, neznamená to, že to nemohlo ovlivnit požární bezpečnost stavby. Proto se musí stavební řízení vždy konat, i kdyby stavba byla postavena v souladu s projektovou dokumentací a žalobkyně neužila námitku užití hořlavého materiálu či požární nebezpečnosti provedené stavby.

[46] Žalobkyně nezpochybňovala, že by zateplením mělo dojít ke změně zatřídění konstrukce stavby z hlediska požární bezpečnosti. Samotná konstrukce stavby a panel nehoří. Zpochybňovala však provedení samotného zateplení. Libovůle žalovaného spočívala i v tom, že připustil vedení řízení o vydání stavebního povolení jen z toho důvodu, že to žádal

stavebník za účelem poskytnutí dotace či úvěru. Nemá-li být vedeno správní řízení, nelze jej vést jen z důvodů na straně stavebníka.

[47] Žalovaný se k věci vyjádřil dále tak, že zateplení v obdobných případech nevyžaduje stavební povolení, což představuje dlouhodobou praxi úřadu, totožnou s Krajským úřadem Jihomoravského kraje.

[48] K věci se také vyjádřil Ing. A. H. (osoba zúčastněná na řízení) tak, že provedené zateplení bytového domu významně snížilo náklady na vytápění a bylo schváleno drtivou většinou vlastníků bytových jednotek. Žalobkyní citované stavební normy nebyly v platnosti v době přípravy předmětné stavby. Pro stavební věci platí zásada, že se nejprve udělá projekt stavby, a to dle platných předpisů a příslušných norem platných v té době. Pokud jde o citované normy z roku 2009 a 2011, pak ty nebyly v rozhodné době ještě platné. Byly vydány až po vypracování projektové dokumentace. Dále zpochybnil žalobkyní pořízené fotografie, neboť na stavbě byl nepřetržitě stavební dozor. Stanovisko HZS označil za relevantní, neboť jde o specializovanou oblast a příslušníci požárních sborů vědí, co je třeba zkontrolovat a jak to ve stanovisku vyjádřit z hlediska zajištění požární bezpečnosti stavby. Osoby bez této odbornosti nemohou předmětné stanovisko rozebírat. Předmětný bytový dům má 12 podlaží a 60 bytů, přičemž 59 vlastníků bytů se na všem shodne a pouze jediná žalobkyně je proti. Nejde ji o zlepšení stavby, nýbrž o to, aby se nemusela finančně podílet na stavebních úpravách domu. Provedení stavební úpravy bylo učiněno v souladu s projektovou dokumentací a v souladu s příslušnými právními předpisy, přičemž přídržnost jednotlivých izolačních vrstev byla dobrá a spoje byly kvalitně provedeny. Přídržnost izolačních vrstev nelze zpětně dokazovat.

[49] Zástupce žalobkyně se k tomu vyjádřil tak, že jednotlivé prvky lze vyřezat a zjistit, jak to bylo provedeno a podmazáno. Dále uvedl, že podali i civilní žalobu (sp. zn. 29 C 91/2009), kterou žalují stavební bytové družstvo za svévolné provedení stavby. Zástupce žalobkyně také upřesnil, že stanovisko HZS již ve správních spisech nalezl, a tedy dále nežádá jeho předložení. V projektové dokumentaci bylo též obsaženo „řezání balkónu žalobkyně“ a stavebník se ani neobtěžoval předložit novou projektovou dokumentaci. Problémem zateplení je i jeho neregulovatelnost, kdy příští izolace se bude muset vršit na dosavadní izolanty, neboť je nelze odstraňovat. Bude tak neustále snižována užitná hloubka balkónu.

[50] Osoba zúčastněná na řízení (Ing. H.) uvedla, že původní stavební povolení nebylo zrušeno ze stavebních důvodů, nýbrž pouze proto, že žalobkyně nebyla účastnicí řízení. Jelikož je balkon umístěn na venkovní stěně domu, kdy venkovní stěna domu je společným majetkem všech vlastníků bytových jednotek, nikoliv jen jednoho konkrétního vlastníka bytu, nelze mluvit o zasažení práv žalobkyně. Jelikož se jen zateplovala venkovní stěna bytového domu (vlastnictví všech spoluvlastníků), muselo dojít k zateplení až k oknu žalobkyně, neboť jinak by došlo ke zhoršení tepelného či technického stavu jejího bytu, na což by si z důvodu vlhkosti, plísně atp. žalobkyně stěžovala.

[51] K uvedenému zástupce žalobkyně uvedl, že pokud se lepí na svislou stěnu domu polystyren o určité tloušťce, snižuje se užitná hloubka balkonů, které jsou jakousi kolmou plošinou vystupující z fasády domu. Dokonce na podzim roku 2010 byl bytový dům zateplen, avšak mimo okolí balkónu žalobkyně. Pokud by to tak zůstalo, žalobkyně by ničeho nenamítala, souhlasila by s tím, a nemohla by ani brojit proti event. vlhkosti či plísní v bytě,

neboť nezateplení okolí jejího balkónu by bylo jejím přáním. Právě proto mělo probíhat stavební řízení, v němž by se tyto otázky vyřešily.

[52] Soud neprováděl důkaz správním spisem, kterým se dle ustálené judikatury nedokazuje. Naopak správnost napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo (zdokumentovaného ve správních spisech), přezkoumával. Z obdobných důvodů soud neprováděl dokazování napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 31.5.2013, ale ani dřívějším rozhodnutím žalovaného ze dne 11.5.2012, č.j. MMB/0161090/2012 (rozhodnutím bylo zrušeno původně vydané stavební povolení, neboť žalobkyně měla být účastníkem původního řízení, a věc byla vrácena prvostupňovému stavebnímu úřadu), když obě rozhodnutí jsou součástí spisového materiálu. Žalobkyně připomínala i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.10.2012, č.j. 4 As 44/2012-29, z něhož plyne závěr, že *v dřívějších rozhodnutích žalovaný i stavební úřad pochybil, pokud žalobkyni odepřel postavení účastníka stavebního řízení, neboť předmět stavebního řízení zahrnoval také úpravy balkónu ve vlastnictví žalobkyně. Ve smlouvě o převodu vlastnictví bytu byl vymezen jako součást převáděné jednotky, tvořil příslušenství bytu a spolu s převáděným bytem se stal vlastnictvím žalobkyně. Balkón je přístupný pouze z bytové jednotky ve vlastnictví žalobkyně a není určen pro společné užívání. Netvoří tak společnou část domu ve smyslu § 2 písm. g) zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů. Předmětem spoluvlastnického podílu na společných částech domu jsou pouze balkóny a lodžie přímo přístupné ze společných částí domu. Jiná interpretace pojmu „společné části domu“ není možná. Měl-li být balkón součástí vnějšího obvodového pláště budovy, pak tato skutečnost se nijak neprojevuje ve způsobu užívání balkónu.* Soud vzal při jednání obsah posledně citovaného rozhodnutí na vědomí, ale současně zjistil, že předmětem nyní napadeného rozhodnutí žalovaného nebyla jakákoli repase či úprava balkónu ve vlastnictví žalobkyně, z níž vycházel Nejvyšší správní soud v posledně citovaném rozsudku. Předmětem napadeného rozhodnutí žalovaného (viz záhlaví rozhodnutí) bylo pouze „zateplení obvodového pláště BD Oblá 463/54, Brno, na pozemku p.č. 2830/1, 2830/2, 2830/3 v k.ú. Nový Lískovec“. Za této situace nebyla zcela aktuální aplikace rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 44/2012. Pokud žalobkyně odkázala k důkazu na judikaturu správních soudů, pak tato judikatura nebyla důkazem v pravém smyslu, rozhodnutími se nedokazuje, jsou závazná v konkrétních individuálních případech, o nichž bylo jimi rozhodnuto. Přesto platí, že v obdobných věcech má být rozhodováno obdobně, bez neodůvodněné odlišného přístupu, za tím účelem lze argumentaci rozhodnutí opírat o jiné soudní rozhodnutí v obdobné věci.

[53] Žalobkyně již v žalobě k důkazu navrhla fotografické přílohy A6 až A10 a A16 až A17, které tvořily fotografie zachycující rekonstrukci bytového domu a byly součástí správního spisu (příloha A6 s fotografiemi č. 11 a č. 12 podle žalobkyně zachycující použití montážní pěny k výplni spár ve výšce vyšší než je požární výška 22,5 m – jižní strana domu; A7 s fotografiemi č. 13 a č. 14 – použití montážní pěny – západní strana domu; A8 s fotografiemi č. 15 a č. 16 – použití montážní pěny a znak hořlavosti materiálu na obalu – východní strana domu; A9 s fotografiemi č. 17 a č. 18 – použití montážní pěny – východní strana domu; A10 s fotografiemi č. 19 a č. 20 – použití montážní pěny a foto z balkónu žalobkyně – východní strana domu; A16 s fotografiemi č. 31 a č. 32 – znepřístupnění balkónového zábradlí a zmenšení užitné hloubky balkónu žalobkyně; A17 s fotografií č. 33 – strop vstupního vestibulu obložen polystyrénem). Soud při jednání konstatoval obsah správního spisu a tyto fotografické přílohy. Jelikož považoval za nadbytečné předmětné fotografie provádět

k důkazu, při jednání vyzval žalobkyni ke sdělení, zda na provedení těchto důkazů trvá. Žalobkyně k tomu prostřednictvím zástupce uvedla, že nikoli, že jejich provedení nepožaduje. Za nadbytečné soud rovněž považoval přílohy správního spisu označené jako A14, A15 a A21 (fotografie lepící hmoty, silikonové omítky a realizační technologický předpis pro výrobek „Weber therm klasik“.

[54] Soud naopak při jednání provedl důkazy, které nechala žalobkyně založit do soudního spisu. Umožnil též žalovanému a osobám zúčastněným na řízení, aby se s těmito přílohami D2 až D7 seznámili a mohli se k nim vyjádřit. V příloze označené jako D2 byly dvě fotografie, jednak materiál (zřejmě polystyrén) složený před domem a jednak detailní záběr na materiál – polystyren před domem. Fotografie D3 zachycuje bok BD s lešením a částečným zateplením a asi v polovině výšky domu je na lešení zakroužkován materiál bílé barvy (zřejmě polystyren). U všech tří fotografií (příloha D2 a D3) je ručně připsáno datum pořízení dne 8.8.2010 s místem pořízení Brno, Oblá 54 (nejde o digitální datum ani čas). Příloha D5 s jednou fotografií, příloha D6 se dvěma fotografiemi a příloha D7 rovněž se dvěma fotografiemi (č.l. 43-45 soudního spisu) zachycující bok bytového domu (dle sdělení žalobkyně ze dne 1.8.2010 v Brně – Bystřci, ul. Ondrouškova; na fotografiích připsáno rukou nikoliv digitálně) po požáru s poškozeným či vyhořelým zateplením pláště domu, dle vyjádření zástupce žalobkyně původně zatepleného polystyrenem s jen bodovým podmazáním izolačních desek. Jako příloha D4 byl žalobkyní předložen Technický informační list k Průmyslově vyráběným výrobkům z pěnového polystyrenu (EPS) – ČSN EN 13 163. V textu uvedeného listu žalobkyně podtržením zdůraznila hořlavost pěnového polystyrenu a pasáž o teplotě vznícení 370 C° a samovznícení 450 C°. Soud vzal tento technický informační list na vědomí, avšak nečinil z něj konkrétní závěry přímo potřebné pro posouzení dané věci (odůvodnění viz dále).

[55] Pokud jde o fotografie zachycující bytový dům (dle sdělení žalobkyně BD, v němž se nachází její byt), pak z nich plyne částečné provedení zateplení BD bílým zateplovacím materiálem, z detailních záběrů pak plyne, že šlo o polystyren. Faktický způsob provádění zateplení však z toho nelze dovodit. Na stavbě fungoval stavební dozor a ze spisové dokumentace plyne, že zateplení bylo prováděno dle zpracované projektové dokumentace ověřené v původním stavebním řízení (před zrušením stavebního povolení). Zpracovatel projektové dokumentace i oprávněný stavební dozor na sebe vzali zodpovědnost za provádění zateplení BD. Soud vzal fotografie na vědomí, nečinil z nich však další konkrétní závěry.

[56] Žalobkyně dále předložila (jak bylo výše uvedeno) též fotografie jiného bytového domu (přílohy D5, D6, D7), dle svých slov vyhořelého BD v Brně-Bystřci, ul. Ondrouškova (ze dne 1.8.2010). Žalobkyně chtěla těmito fotografiemi pouze „dokreslit“ své vyjádření, avšak soud z nich nemohl činit konkrétní závěry pro nyní přezkoumávanou věc, neboť se jedná o zcela jiný bytový dům, v jiné části Brna, a tedy i o odlišnou skutkovou situaci. Fotografie mohly event. potvrdit vyhoření zateplení bytového domu v jiné části Brna, nikoli však důvody vyhoření ani samotné „provedení“ zateplení.

[57] Zástupce žalobkyně k důkazům doplnil, že dle jeho názoru bylo použito hořlavého materiálu k zateplení a jeho nedostatečným, jen bodovým, podmazáním, tedy vadným provedením stavební úpravy, může dojít k podhoření či vyhoření celého zateplení a může se tak zvýšit požární riziko.

[58] Ing. H., jako osoba zúčastněná na řízení, k tomu doplnil, že zateplení bylo prováděno tak, jak se to má dělat, podle předpisů, spojováno to bylo ze 40%, nikoliv ze 100%, jak žalobkyně uvádí, a po zaschnutí byla zjištěna dobrá přídržnost, takže nebyl důvod nevěřit, že zateplení bylo technicky správně provedeno. Žalobkyně stále apeluje na něco, co nelze splnit či dokázat. Podle zástupce žalobkyně lze uvedené prokázat vyřezáním části izolační desky. Zástupce stavebního bytového družstva Mír, p. J. T., jako osoba zúčastněná na řízení, uvedl, že se jedná o tom, zda bylo po právu řízení zastaveno nebo zda mělo být vydáno stavební povolení, nikoliv však o vlastní realizaci stavby.

[59] V závěru jednání zástupce žalobkyně uvedl, že stavební úřad neměl předmětnou věc posuzovat podle projektové dokumentace, nýbrž si měl udělat názor na to, zda provedení stavební úpravy (správně či vadně) by mohlo negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby, resp. vést k tomu, že normy nebudou splněny. Současně navrhl eventuální petit a v tomto směru změnu žaloby s tím, že nebere žalobu v žádném ohledu zpět, jen žádá, aby bylo případně rozhodnuto tak, že se ruší napadené rozhodnutí žalovaného jen v té části, kterou se zastavuje celé řízení o odstranění stavby; pokud jde o zrušení té části napadeného rozhodnutí, v níž bylo zrušeno usnesení o přerušení řízení (přerušení řízení o odstranění stavby), pak to by mohlo být případně ponecháno v platnosti, neboť žalobkyně podaným odvoláním žádala, aby řízení nebylo přerušeno, přitom takový postup potvrzovala i judikatura Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 Ans 10/2010, neboť správní soudy nejsou oprávněny zkoumat důvody přerušení správního řízení. Napadené rozhodnutí žalovaného je problematické v tom, že o obou záležitostech bylo rozhodnuto jedním výrokem. Soud při jednání připustil žalobkyni navrženou změnu žaloby (žalobního petitu).

VII. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[60] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející správní rozhodnutí, včetně řízení předcházejících jejich vydání a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[61] Předmětem tohoto soudního řízení učinila žalobkyně otázku, zda bylo napadeným rozhodnutím žalovaného po právu zastaveno řízení o odstranění stavby – zateplení obvodového pláště BD Oblá 463/54 v Brně v k.ú. Nový Lískovec. Žalobkyně zastávala názor, že provedení zateplení bytového domu vyžadovalo stavební povolení (vydané stavební povolení ze dne 11.5.2009 bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 11.5.2012 zrušeno, neboť žalobkyně nebyla účastníkem řízení, ač jím měla být dle závazného právního názoru krajského soudu i Nejvyššího správního soudu), jenž stavba neměla, a proto po právu dle žalobkyně bylo vedeno řízení o odstranění předmětné stavby. Krajský soud se však s argumentací žalobkyně neztotožnil.

[62] Ze spisové dokumentace krajský soud zjistil, že v předmětné věci zahájil prvostupňový stavební úřad řízení o nařízení odstranění stavby oznámením ze dne 7.12.2012, č.j. MCBNLI/07035/2012/OSV/CE, sp. zn. MCBNLI/06954/2012/OSV/CE, podle § 129 odst. 1 stavebního zákona ve vztahu ke stavbě – zateplení obvodového pláště Brno, Oblá 54. Z uvedeného oznámení dále plyne poučení účastníkům řízení, že stavbu lze dodatečně povolit v případě prokázání splnění podmínek uvedených v § 129 odst. 2 stavebního zákona. Z toho soud dovodil, že se jednalo o stavbu prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo

opatření stavebního úřadu, vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, protože pouze na toto ustanovení odkazuje § 129 odst. 2 stavebního zákona, jenž pouze v tomto jediném případě umožňuje stavbu dodatečně povolit.

[63] Na základě výše uvedeného mohl krajský soud upřesnit, že v případě předmětné stavby – zateplení bytového domu bylo zahájeno řízení o odstranění této stavby z důvodu jejího provedení bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním (dikce § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, ve znění účinném do 31.12.2012). Za této situace bylo třeba dále ověřit, zda u předmětné stavby vůbec stavební zákon vyžadoval konkrétní rozhodnutí či opatření stavebního úřadu (stavební povolení či ohlášení).

[64] Stavební zákon v § 2 vykládá základní pojmy používané v tomto zákoně. V § 2 odst. 4 cit. zák. je vyložen pojem stavba, kterou se v tomto zákoně podle okolností rozumí i její část nebo změna dokončené stavby. Podle § 2 odst. 5 stavebního zákona je změnou dokončené stavby písm. a) nástavba, písm. b) přístavba, písm. c) stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; za stavební úpravu se považuje též zateplení pláště stavby.

[65] V § 103 stavebního zákona jsou vymezeny stavby, terénní úpravy, zařízení a udržovací práce, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení. Podle odst. 1 písm. h) cit. ust. nevyžadují stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu **stavební úpravy**, pokud se jimi nezasahuje do nosných konstrukcí stavby, nemění se vzhled stavby ani způsob užívání stavby, nevyžadují posouzení vlivů na životní prostředí a jejich provedení nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost.

[66] Podle výše uvedené dikce jednotlivých ustanovení lze nyní posuzovanou stavbu, spočívající v zateplení obvodového pláště bytového domu Oblá 463/54 v Brně v k.ú. Nový Lískovec, označit za stavební úpravu ve smyslu § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. Podmínky, za nichž tato stavební úprava nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení stavebního úřadu, jsou stanoveny v § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona.

[67] Z dikce posledně citovaného ustanovení plyne stavebnímu úřadu v dané věci povinnost zjistit, zda deklarovaná stavební úprava je podřaditelná pod ust. § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, tedy zda nevyžadovala stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Pro takový postup muselo být kumulativně splněno všech pět zákonných podmínek uvedených v § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona.

[68] Ze spisové dokumentace krajský soud zjistil, že naplněním dikce ust. § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona se zabýval až žalovaný. Žalovaný z kompletní spisové dokumentace k uvedené stavbě, včetně projektové dokumentace, zjistil, že stavební úprava splňuje zákonné podmínky uvedené v § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, a tedy nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení. Zateplení pláště předmětného bytového domu dle připojené projektové dokumentace nepředpokládá zásah do konstrukcí stavby ani nemění vzhled či užívání stavby, současně nevyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí. Rozhodným tak pro posouzení věci zůstalo poslední ze zákonných předpokladů (když ostatní požadavky uvedené § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona byly naplněny), zda provedení předmětné stavební úpravy nemůže

negativně ovlivnit požární bezpečnost předmětné stavby. Právní předpisy nedávají výslovnou odpověď na otázku, zda je třeba v případě zateplení pláště budov žádat o vydání stavebního povolení. Jelikož mohou být použity různé stavební materiály a mohou být prováděny různé stavební úpravy, nelze vyslovit obecné pravidlo, a je tak třeba v každém případě individuálně zkoumat, zda byly splněny podmínky pro provedení stavební úpravy bez stavebního povolení.

[69] Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že v případě předmětné stavební úpravy byly splněny podmínky uvedené v § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, tedy i podmínka, že provedení stavební úpravy nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost, a že proto zkoumaná stavební úprava nevyžadovala stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Soud tak k námitce žalobkyně musel ověřit oprávněnost tohoto závěru žalovaného.

[70] Krajský soud splnění posledně citované podmínky ověřoval, stejně jako žalovaný, v projektové dokumentaci stavby. Podle vyhl.č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění platném pro projednávanou věc, je podle její Přílohy 1 součástí projektové dokumentace mimo jiné i Požární bezpečnostní řešení stavby (viz bod B.2.8.), jenž obsahuje posouzení technických podmínek požární ochrany, v jehož rámci mimo jiné stanoví požadavky pro provedení stavby (písm. c)). Soud z projektové dokumentace k předmětné stavbě – Zateplení obvodového pláště Brno – Oblá 54 – stavební část, vypracované Ing. F. H., autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby (z dubna 2007, aktualizace prosinec 2008), zjistil, že v její Technické zprávě obsahuje pod bodem 01.02. Kritéria pro návrh zateplení, v jejímž rámci je upravena pod bodem 01.02.2 Požární bezpečnost. V této části zpracovatel řeší mimo jiné možnou výšku pro izolaci polystyrenem max. do 22,40 m, nad touto úrovní je navržen izolant z minerálních fasádních desek. Současně pojednává o únikových východech atp. Dále v bodě 01.03. je obsažen Návrh skladby zateplení, jenž opět respektuje použití polystyrenu jako izolačního materiálu max. do výšky 22,40 m a nad tuto výšku pouze desky z minerální vlny. Lepení desek mělo být prováděno tmelem, dále mělo být použito stěrky z tmele vyztužené skelnou tkaninou a kotvení mělo být prováděno hmoždinkami. V tomto rámci je pak řešen detailní popis provádění (v bodě 01.05) a Technologie provádění, jenž mimo jiné upřesňuje montáž tepelné izolace (bod 01.05.3.).

[71] Předložený spisový materiál, resp. projektová dokumentace, dále obsahuje Požárně bezpečnostní řešení stavby vypracované Ing. J. N. (prosinec 2008), autorizovaný inženýr pro požární bezpečnost staveb a pozemní stavby. Ze záhlaví uvedeného dokumentu vyplývá mimo jiné, že se tato autorizovaná osoba vyjadřovala v rámci žádosti stavebníků o stavební povolení k projektu Ing. F. H. na dodatečné zateplení obvodového pláště předmětného bytového domu, včetně zateplení stropu nad hlavním vstupem do domu, výměně dveří a opravy balkónů. Z uvedeného dokumentu (na str. 2) vyplývá, že jako podklady byly použity: projektová dokumentace, informace projektanta, místní šetření, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, v platném znění, vyhl. MV č. 246/2001 Sb., o požární prevenci, v platném znění, stavební zákon, vyhl.č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, vyhl.č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, v platném znění, zákon č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění, vyhl.č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, vyhl.č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu, a dále české normy na Požární bezpečnost staveb – ČSN 73 0802:2000, ČSN 73 0810:2005, ČSN 73 0833:1996 + Z1:2000, ČSN 73 0834:2000 a další normy a zákony související.

Uvedený dokument obsahuje v bodě 3.1. Řešení konstrukce dodatečné tepelné izolace obvodových stěn. Vedle konkrétního návrhu řešení odkazuje na ČSN 73 0802:2000, připouští použití pro tepelně izolační vrstvy těžce hořlavé hmoty max. do výšky 22,5 m a z nesnadno hořlavých hmot od výšky vyšší než 22,5 m, včetně odkazu na ČSN 73 0863. K upřesnění požadavků na dodatečné zateplení fasády autorizovaná osoba dále odkázala na ČSN 73 0810:2005. Předmětná pasáž byla zakončena sdělením, že u dodatečného zateplení stávajících konstrukcí obvodových stěn se nemění původní zatřídění konstrukce a tím i původní zatřídění konstrukčního systému objektu. Vlastní provedení je obsaženo v bodě 3.2. Provedení dle projektové dokumentace a v Závěru pod bodem 3.3. je shrnuto, že pro dodatečné zateplení panelového domu bude do výšky 22,40 m použit kontaktní zateplovací systém na bázi polystyrenu a od výšky 22,40 m kontaktní zateplovací systém tř. reakce na oheň A1 nebo A2 (minerál). Boční vstup bude zrušen, nejedná se o únikový východ z domu. Na všechny použité zateplovací systémy bude doložen doklad o shodě. V celkovém závěru tohoto dokumentu pod bodem 7. Závěr – konečné zhodnocení oprav panelového domu je uvedeno „*Stavební úpravy v rámci opravy bytového domu Oblá 54, jsou navrženy v souladu s platnými zákony, vyhláškami a ČSN 73 0802:2000, ČSN 73 0833:1996 + Z1/2000 a ČSN 73 0834:2000. Stavební úpravy lze hodnotit dle zásad ČSN 73 0834 jako změnu stavby skupiny I. Podmínky dle vyhl.č. 23/2008 Sb. se dle § 31 vyhl. uplatňují pouze v rozsahu pro změny staveb skupiny I.*“

[72] Krajský soud z připojeného spisového materiálu dále zjistil, že výše uvedená projektová dokumentace, včetně Požární bezpečnostního řešení stavby (Ing. N.), resp. jejich závěry, byly potvrzeny kladnými stanovisky dotčeného orgánu na úseku požární ochrany. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí zmiňoval závazné stanovisko ze dne 11.2.2009, č.j. HSBM-73-1-60/1-OPST-2009, avšak toto stanovisko soud v poskytnuté spisové dokumentaci nenašel. Ve spisovém materiálu se však nachází závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje ze dne 25.2.2011, č.j. HSBM-73-1-60/1-OPST-2009, a dále sdělení téhož subjektu ze dne 30.1.2013, č.j. HSBM-73-1-60/1-OPST-009. Z prvního citovaného stanovisko ze dne 25.2.2011 vyplývá k zateplení předmětného bytového domu, a to na základě závěrečné kontrolní prohlídky stavby v rámci kolaudace, že bylo ověřeno dodržení podmínek požární bezpečnosti stavby, vyplývající ze schválené projektové dokumentace předmětné stavby, a že na základě provedeného ověření tento subjekt vydává souhlasné stanovisko (bez připomínek). Ze sdělení tohoto subjektu ze dne 30.1.2013 vyplývá, že k akci zateplení obvodového pláště předmětného bytového domu byly předloženy jednak Závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany ke stavebnímu řízení ze dne 11.2.2009, ev. č. HSBM-73-1-60/1-OPST-2009, a jednak stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany k závěrečné kontrolní prohlídce ze dne 25.2.2011, ev. č. HSBM-73-1-60/1-OPST-2009, a dále také usnesení o zastavení stavebního řízení prvostupňovým stavebním úřadem ze dne 15.10.2012, č.j. MCBNLI/05765/2012/OSV/CE (poznámka soudu: Stavební úřad zastavil stavební řízení, neboť zjistil, že stavební úpravy již byly provedeny). Hasičský záchranný sbor ke třem předloženým dokladům v tomto dokumentu sdělil, že k zateplení obvodového pláště předmětného bytového domu již bylo vydáno kladné stanovisko Hasičského záchranného sboru pro stavební povolení dne 11.5.2009, č.j. OSV NL 823/86/09/R/CE, a pro vydání kolaudačního souhlasu (ze dne 21.3.2011, č.j. MCBNLI/01331/2011/OSV/CE). Hasičský záchranný sbor v dokumentu dále uvedl, že ke zrušení stavebního povolení (usnesení ze dne 15.10.2012) došlo následně z důvodu procesní chyby. Jelikož stanoviska vydaná Hasičským záchranným sborem Jihomoravského kraje

nemají omezenou platnost a stavba byla realizována a dokončena v souladu s v té době platnými právními předpisy a normami, lze tato stanoviska (odkaz na závazné stanovisko ze dne 11.2.2009, ev. č. HSBM-73-1-60/1-OPST-2009, a stanovisko ze dne 25.2.2011, ev. č. HSBM-73-1-60/1-OPST-2009) uplatnit i v rámci dalších řízení vedených stavebním úřadem.

[73] Zhodnocením shora uvedeného, tedy projektové dokumentace včetně Požárního bezpečnostního řešení stavby provedené Ing. J. N., a dále všemi shora citovanými stanovisky Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, lze dospět k závěru, že byla splněna i poslední z nezbytných zákonných podmínek uvedených v § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, tedy, že provedení stavební úpravy – zateplení nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost, a proto předmětná stavební úprava nevyžadovala stavební povolení ani ohlášení stavebního úřadu. Z toho důvodu nebyly dány ani zákonné podmínky pro zahájení řízení o odstranění předmětné stavby (zateplení obvodového pláště bytového domu) podle § 129 odst. 3 stavebního zákona, neboť stavba nebyla prováděna či provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neboť takové rozhodnutí či opatření stavebního úřadu v daném případě stavební zákon nevyžadoval. Za těchto okolností bylo vedeno řízení o odstranění stavby dle § 129 odst. 3 věty první stavebního zákona i o žádosti o dodatečné povolení této stavby ve smyslu § 129 odst. 3 věty druhé stavebního zákona nezákonně, žalovaný tak musel přistoupit ke zrušení usnesení o přerušení řízení o odstranění stavby a současně zastavit celé řízení, neboť vedení takových řízení nemělo oporu ve stavebním zákoně. V takovém případě platí, že pokud odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné, napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví (§ 90 odst. 1 písm. a) správního řádu). To také žalovaný v předmětné věci po právu učinil.

[74] Z projektové dokumentace Požárně bezpečnostního řešení stavby, vypracovaného autorizovanou osobou, a i ze stanovisek Hasičského záchranného sboru vyplynulo, že provedení zateplení nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost předmětné stavby. Předmětná stavební úprava je v souladu s platnými zákony, vyhláškami a příslušnými platnými normami. Krajský soud v Brně se plně ztotožnil se závěry žalovaného. V případě žádosti o stavební povolení, musí žadatel mezi podklady předložit stavebnímu úřadu i stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany. Souhlasné stanovisko dotčeného orgánu pro účely stavebního řízení a rozhodování o vydání stavebního povolení, má jinou povahu než požárně bezpečnostní řešení, které vypracovala soukromá osoba. Při vydání stanoviska dotčeného orgánu ve stavebním řízení, má tento subjekt k dispozici též projektovou dokumentaci, která mu umožňuje přesné vyhodnocení zvoleného stavebního řízení z požárně bezpečnostního hlediska.

[75] V další části se soud bude věnovat ostatním žalobním námitkám. Jednotlivé žalobní námitky již nebude opakovat, k jejich znění soud odkazuje na shrnutí provedené v čl. II Shrnutí argumentů obsažených v žalobě (popř. IV. a V., pokud v nich byly původně uplatněné žalobní body pouze upřesněny, nikoli však rozšířeny o žalobní body, neboť by se tak stalo po lhůtě uvedené v § 72 odst. 1 s.ř.s., přičemž rozšířit žalobu o další žalobní body lze jen v této lhůtě dle § 71 odst. 2 s.ř.s.).

[76] Krajský soud se neztotožnil s námitkou žalobkyně, že v dané věci se odvolává jen proti mezitímnímu usnesení stavebního úřadu o přerušení řízení o odstranění stavby, a že tak nemohlo dojít k zastavení celého řízení jako takového. Naopak žalovaný jako odvolací orgán

byl povinen ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu v rámci odvolacího řízení přezkoumat správní řízení předcházející, včetně rozhodnutí v něm vydaného. Odvolací orgán totiž musí na základě této zákonem mu stanovené povinnosti vždy zkoumat soulad předchozího správního řízení s právními předpisy a shledá-li takový nesoulad, je předurčen k provedení nápravy vad předchozího řízení. Tato přezkumná povinnost odvolacího orgánu má plnou platnost v rámci odvolacího správního řízení a judikatura správních soudů, na kterou žalobkyně poukázala, ji jakkoliv nevyvrací. Pokud by nemohl odvolací správní orgán v rámci odvolacího řízení napravit zjištěné vady nastalé v prvoinstančním řízení, pak by odvolací řízení zcela postrádalo smysl. Prvoinstanční rozhodnutí spolu s rozhodnutím odvolacím tvoří jeden celek, teprve až doručením rozhodnutí o odvolání (proti němuž není přípustný opravný prostředek) nabývají rozhodnutí právní moci, přitom v odvolacím řízení může dojít k nápravě vad předchozího řízení. Dvojinstančnost správního řízení byla v dané věci zachována. Při přezkumu meritorního či mezitímního správního rozhodnutí trvá přezkumná povinnost odvolacího orgánu v odvolacím řízení, přičemž přezkoumává zákonnost postupu, a všechny úkony učiněné prvoinstančním správním orgánem ve věci. Při zjištění vad a nezákonností je povinen tento stav napravit - zde mimozákonné řízení o odstranění stavby zastavit. Žalovaný postupoval v souladu s § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, podle něhož, je-li napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo nesprávné, napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví. Správnost postupu též podporuje jiné ust. stavebního zákona (ve věci neaplikované), a sice § 90 odst. 4, podle něhož platí, že jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví. Rozebírala-li žalobkyně judikaturu týkající se povolení obnovy řízení, pak tato byla ve věci nepřipadná. Tvrdila-li žalobkyně, že postupem žalovaného bylo zasaženo do jejího práva na odstranění stavby, pak se s tímto zdejší soud nemohl ztotožnit. Totéž platí pro její sdělení, že trvá na odstranění předmětné stavby. Žalobkyně v zásadě nemá právo na odstranění jakékoliv stavby, řízení o odstranění stavby je zahajováno pouze z úřední povinnosti příslušného stavebního úřadu, nikoliv na návrh jakékoliv osoby, a nemůže na tom nicého změnit jakýkoliv podnět (nejde o návrhové řízení). V tomto směru tedy nemohlo být saženo do práva žalobkyně.

[77] Na postup žalovaného, jako odvolacího správního orgánu, ve smyslu § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, nemá vliv ani to, že v minulosti prvostupňový stavební úřad již na základě žádosti podané stavebníkem vydal pro předmětnou stavební úpravu stavební povolení (v rámci řízení o něm ověřil správnost projektové dokumentace), aniž by žalobkyni upozornil na to, že předmětná stavební úprava nevyžaduje stavební povolení dle stavebního zákona. Došlo tak k „vyšší“ kontrole předmětné stavební úpravy, než vyžadoval stavební zákon. Problémem to bylo spíše pro žadatele o vydání stavebního povolení, kteří nad rámec svých povinností, vyplývajících ze stavebního zákona, procházeli stavebním řízením, v němž museli splňovat konkrétní zákonné podmínky.

[78] Na zákonnost postupu žalovaného v nyní posuzované věci nemohlo mít vliv ani to, že ohledně předmětné stavby již proběhlo několik druhů řízení a dle žalobkyně v nich nikdy žalovaný nezpochyboval odůvodněnost vedení stavebního řízení. Je pravdou, že Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 30.3.2012, č.j. 29 Ca 178/2009-141, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 24.8.2009, č.j. MMB/0151484/2009, kterým žalovaný zamítl jako nepřipustné odvolání žalobkyně proti původně vydanému stavebnímu povolení na předmětnou stavbu. Krajský soud v předmětném rozsudku uvedl, že úprava balkónu, která

tehdy ještě byla předmětem stavebního řízení (stavebního povolení), se týká výlučného vlastnictví žalobkyně, která tak měla být účastníkem stavebního řízení vedeného o tomto předmětu stavby. Rozhodnutí krajského soudu následně potvrdil rovněž Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31.10.2012, č.j. 4 As 44/2012-29. Žalovaný, vázán závazným právním názorem správních soudů, následně zrušil rozhodnutím ze dne 11.5.2012, č.j. MMB/0161090/2012, vydané stavební povolení a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání věci. Stavební povolení bylo zrušeno nikoli ze stavebních důvodů, ale pro nepřiznání žalobkyni postavení účastníka stavebního řízení, ač jím měla být, neboť jí svědčilo účastenství podle § 109 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neboť žádost o stavební povolení zahrnovala i repasi a úpravu zábradlí u balkonů určených k užívání jen vlastníka bytové jednotky, a tak mohlo jít o zásah do výlučného vlastnictví žalobkyně. Soud k tomu pro úplnost uvádí, že pokud žalovaný přezkoumával odvolání žalobkyně proti původně vydanému stavebnímu povolení, pak podané odvolání v souladu s právními předpisy nejprve zkoumal pouze v tom rozsahu, zda nejde o odvolání opožděné nebo nepřípustné (§ 92 správního řádu). Neposuzoval meritum věci a nemohl postupovat podle § 89 odst. 2 správního řádu (viz výklad výše) a přezkoumávat odvolání z hlediska jeho obsahu, včetně celého řízení předcházejícího jeho vydání. Ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu totiž odvolací orgán zamítá napadené rozhodnutí pouze z formálních důvodů, aniž by došlo k samotnému přezkumu merita věci. V daném případě tak byla posuzována jen otázka, zda žalobkyni svědčilo právo účastnit se stavebního řízení o vydání stavebního povolení ve smyslu kritérií uvedených v § 109 stavebního zákona. Jiná otázka nebyla předmětem uvedeného přezkumu, nebylo zkoumáno řízení o vydání stavebního povolení, a nemohla tak být zkoumána ani zákonnost vedeného stavebního řízení u předmětné stavby. Argumentaci žalobkyně stran libovůle žalovaného, že nikdy v předchozích řízeních nezpochybňoval zahájení stavebního řízení o vydání stavebního povolení, tak nelze považovat za případnou a relevantní. Postup žalovaného a jím napadené rozhodnutí nenesou rysy libovůle, nelze přisvědčit žalobkyni, že žalovaný, ač vázán správní praxí, s ní nerovně zacházel, když ve věcech se shodným předmětem řízení má být postupováno obdobně. Soud má za to, že takto žalovaný nepostupoval, neboť i jak sám žalovaný uváděl, ohledně obdobných stavebních úprav běžně v praxi není vydáváno stavební povolení. Individuální posouzení je však žádoucí. Rozhodnutí žalovaného není ani šikanózní ve vztahu k žalobkyni, pokud žalobkyně podává žaloby, pak tak činí z vlastního rozhodnutí.

[79] Soud ke sdělení žalobkyně, že podstatné je ve věci provedení stavby a nikoli projektová dokumentace, dále uvádí, že ve věci pro individuální posouzení požární bezpečnosti stavby je relevantní projektová dokumentace, a též Požárně bezpečnostní řešení stavby, zpracované autorizovanou osobou, z nichž lze dovodit splnění zákonem stanovených povinností, včetně povinností vyplývajících z § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, kdy při jejich naplnění nevyžadují předmětné stavební úpravy stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. Závěry žalobkyně o nutnosti zkoumání pouze faktického provedení stavby by nikdy neumožnily využití institutu zakotveného v § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Žádnou stavbu by nebylo možno provést bez stavebního povolení a ust. § 103 stavebního zákona, které definuje stavby a podmínky, za nichž lze stavby provést bez stavebního povolení či ohlášení stavebnímu úřadu, by ztratilo smysl a nebylo by jej možno využít. Ke kontrole vlastního provádění stavby a jejího souladu s vypracovanou projektovou dokumentací slouží jiné instituty (stavební dozor, státní stavební dozor, přizvání stavebního úřadu apod.). Nekvalitní provádění stavebních prací je třeba vytknout také stavební společnosti či jiné

osobě, provádějící stavbu, přitom též lze uplatňovat reklamační záruční lhůtu na prováděné práce a stavbu.

[80] Jelikož krajský soud shledal postup žalovaného v souladu se zákonem a žalobu směřující proti němu zamítl, nečinil další závěry ze změny žaloby provedené žalobkyní při jednání, kterou směřovala především proti té části výroku napadeného rozhodnutí o zastavení celého řízení o nařízení odstranění stavby, přitom požadovala zrušení právě tohoto rozhodnutí. Část výroku napadeného rozhodnutí, kterou žalovaný zrušil usnesení o přerušení stavebního řízení, žádala žalobkyně ponechat v platnosti, neboť i o to podaným odvoláním v konečném důsledku usilovala. Současně si byla vědoma, že šlo o rozhodnutí (procesní), jehož důvody nebyl krajský soud oprávněn zkoumat. Vzhledem ke shledané nezákonnosti celého řízení o odstranění stavby bylo žádoucí toto řízení odklidit jako celek, což žalovaný napadeným rozhodnutím učinil a zdejší soud jeho postupu přisvědčil.

[81] Krajský soud ze všech výše uvedených důvodů neshledal rozhodnutí žalovaného ani překvapivým. Nezákonné rozhodnutí a nezákonně vedené řízení o odstranění stavby nemohlo zůstat v platnosti. Žalovaný vydal rozhodnutí v souladu s platnými právem a přezkoumatelným způsobem vysvětlil závěry o tom, proč předmětná stavební úprava (o níž bylo vedeno řízení o odstranění stavby), nevyžadovala žádného opatření ze strany stavebního úřadu (stavební povolení), a proto takové řízení nemělo být vůbec zahájeno. Žalobkyně má pravdu v tom, že postup žalovaného, nemohla předvídat (že u stavební úpravy není stavební povolení vyžadováno). Je třeba připustit, že prvostupňový stavební úřad pochybil, pokud vedl řízení o odstranění stavby (včetně předchozího řízení o vydání stavebního povolení, dále řízení o dodatečné povolení stavby), avšak žalovaný v žalobou napadeném odvolacím řízení tuto vadu napravil a jak již bylo výše podrobně rozebráno, byl k tomu nejen oprávněn, ale i povinen. Jelikož dříve podané odvolání žalobkyně zamítl pro nepřipustnost dle § 92 odst. 1 správního řádu a samotným meritem věci se nezabýval, mohl nyní napravit nezákonný stav a nezákonně vedené řízení zastavit (§ 90 odst. 1 písm. a) správního řádu). Žalovaný nemohl pokračovat ve vadném procesu a jen z toho důvodu, aby žalobkyni nepřekvapil, nemohl opakovat tzv. „špatnou praxi“ prvoinstančního stavebního úřadu. Naopak vadu a pochybení předchozího řízení byl povinen napravit. Postupoval přitom v souladu s právními předpisy. Soud nemůže přisvědčit ani tomu, že projektová dokumentace nebyla součástí správního spisu, neboť krajský soud ji sám prověřoval. Jak již bylo výše uvedeno, stavební úpravy nezasahují do nosné konstrukce, nemění vzhled bytového domu, ani způsob jeho užívání, není nutné posouzení vlivů stavby na životní prostředí podle zvláštního právního předpisu a současně žalovaný přezkoumatelným způsobem vyhodnotil, že provedení stavby nemůže negativně ovlivnit její požární bezpečnost. Stavebník v rámci řízení předložil projektovou dokumentaci, která je nedílnou součástí spisového materiálu v dané věci, jejíž součástí je mimo jiné i Požárně bezpečnostní řešení stavby zpracované autorizovanou inženýrkou Ing. N., a z ní bylo ověřeno splnění všech zákonných podmínek pro provedení předmětné stavební úpravy bez stavebního povolení či jiného opatření stavebního úřadu. Rovněž dotčený správní orgán na úseku ochrany požární bezpečnosti – Hasičský záchranný sbor ve svém stanovisku shledal stavbu souladnou s požárními předpisy a nenamítl jakýkoliv negativní vliv předmětné stavby. Úvahy žalobkyně o možném negativním dotčení stavby z hlediska požární ochrany tak nenašly oporu ve spisovém materiálu. Soud si k tomu ještě dovoluje připomenout, že samotná projektová dokumentace byla ověřena v prvotním stavebním řízení o vydání stavebního povolení, které na jejím základě bylo vydáno (později však bylo stavební povolení

zrušeno, nikoliv ze stavebních důvodů, ale procesních), a tak byla poskytnuta, pro klid žalobkyně, vyšší ochrana pro provedení předmětné stavby než stavební zákon požadoval. Ve věci byl rovněž později vydán kolaudační souhlas, v jehož rámci provedl Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje kontrolu a stavbu shledal z hlediska její požární bezpečnosti bez závad. Žalovaný v předmětné věci tedy postupoval v souladu s právními předpisy a rovněž hospodárně, tak jak mu např. ukládá § 4 odst. 1 stavebního zákona, podle něhož má přednostně využívat zjednodušující postupy, aby dotčené osoby byly co nejméně zatěžovány. Uvedená zásada rovněž koresponduje se základními zásadami, zakotvenými ve správním řádu. Jelikož žalovaný zjistil nezákonný postup stavebního úřadu, byl povinen takový postup bezodkladně ukončit, k čemuž využil institut zakotvený právě v § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu.

[82] Krajský soud nemohl přisvědčit žalobkyni ani v tom, že se žalovaný nevypořádal s její argumentací a některými odvolacími námitkami (jako problematika montážní pěny, certifikace apod.). Podle názoru soudu se žalovaný naopak v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal s předmětem řízení a těmi námitkami, které souvisely s jeho rozhodnutím. Jelikož však stavební řízení ohledně předmětné stavby nemělo být vůbec vedeno, nemohl se vypořádávat s námitkami ke způsobu provádění stavby, neboť právo na jejich uplatnění a následné vypořádávání tu od počátku ze zákona nebylo. Rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné.

[83] K námitce žalobkyně, že předmětná stavba má být dle § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona odstraněna jako nebezpečná, soud uvádí, že nemůže jít o závadnou stavbu (viz odůvodnění výše), neboť její provedení bylo shledáno v souladu s právními předpisy. Žalobkyně toto tvrzení blíže neupřesnila, neuvedla, z čeho to dovozuje, případný odborný posudek nepředložila, soud tak nemohl konkrétně vypořádat tuto její námitku.

[84] K jednotlivým rozborům žalobkyně o tom, jak nekvalitně či nesprávně byly provedeny stavební úpravy a jak nevhodně bylo užito hořlavého materiálu, soud odkazuje jednak na již výše soudem provedené odůvodnění (též žalovaného) a v detailu i na obsah projektové dokumentace, Požárně bezpečnostní řešení stavby, popř. stanoviska Hasičského záchranného sboru, z nichž plyne, že nedošlo k porušení norem ani právních předpisů, a že stavební úprava byla provedena v souladu s nimi. Nebyl tak zákonný důvod pro vydání stavebního povolení, a proto řízení o odstranění této stavební úpravy (jako stavby realizované bez opatření stavebního úřadu) bylo jako nezákonné zastaveno. Rovněž zateplení vestibulu – únikové cesty, zazdění otvoru a výměna dveří byly z hlediska požární ochrany a eliminace požárního rizika shledány odbornými subjekty v souladu s právní úpravou (ověřená projektová dokumentace, Požárně bezpečnostní řešení stavby, stanoviska HZS).

[85] Pokud žalobkyně namítala, že se nechce stát spoluvlastníkem společných částí domu - zateplení obvodového pláště, pak nezbyvá než se přizpůsobit většině vlastníků bytových jednotek v předmětném bytovém domě (ve smyslu zákona o vlastnictví k bytům), neboť v takových případech je rozhodné, že jde o společné vlastnictví této části domu, nikoli výlučné vlastnictví žalobkyně.

[86] K námitce žalobkyně o bezvýznamnosti kolaudačního souhlasu v řízení o odstranění stavby bez stavebního povolení soud doplňuje, že ani to ničeho nemění na původním nezákonně vedeném řízení o odstranění stavby (což tímto nelze ani zhojit). V rámci samotné

kolaudace bylo „nad rámec věci“ ověřeno a zkontrolováno provedení předmětné stavební úpravy – zateplení, včetně kontroly jejího ovlivnění požární bezpečnosti.

[87] K námitce žalobkyně o zásahu do jejího výlučného vlastnictví soud uvádí, že pokud jde o úpravu obvodového pláště bytového domu pomocí zateplení, jde v dané věci bezpochyby o společnou část domu, čímž nemohlo být zasaženo do jejího výlučného vlastnictví. Její výlučné vlastnictví nebylo tímto změněno, došlo jen k zateplení pláště bytového domu, a to i v části pláště budovy kolem jejího bytu. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že předmětná stavební úprava byla provedena ve zúženém rozsahu, než jak bylo původně požadováno v žádosti o její stavební povolení. Stavební úprava – zateplení pláště budovy tak byla realizována takovým způsobem, že do vlastnictví žalobkyně nebylo zasaženo. Repase a úprava balkónu v jejím vlastnictví (příslušenství jejího bytu č. 42) nebyla provedena a byla vyňata z původního stavebního záměru. Soud rovněž ověřil, že předmětem napadeného rozhodnutí žalovaného (viz záhlaví rozhodnutí) bylo jen zateplení obvodového pláště BD Oblá 463/54, Brno, na blíže citovaných pozemcích v k.ú. Nový Lískovec. Uvedené rovněž potvrdil Krajský úřad Jihomoravského kraje, který v rámci přezkumu podle § 94 a násl. správního řádu podnět žalobkyně k provedení přezkumného řízení odložil bez dalších opatření, neboť postup žalovaného shledal souladný se zákonem, přičemž se plně ztotožnil se závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí. Rovněž uvedl, že stavební úprava tak, jak byla provedena, nevyžadovala podle § 103 odst. 1 písm. h) stavebního zákona opatření stavebního úřadu, a proto stavební úřad neměl řízení o jejím odstranění vůbec vést.

[88] Soud nemohl přisvědčit námitce žalobkyně ani v tom, že stavebník musí doložit novou projektovou dokumentaci. Předložená projektová dokumentace, která je součástí spisového materiálu, postačovala k vyhodnocení rozhodných okolností jak žalovaného, tak i Hasičského záchranného sboru, a byla dostatečná i pro autorizovaného inženýra pro požární bezpečnost staveb. Pokud jde o námitky případně nově formulované v podání žalobkyně ze dne 30.9.2015 (doručené krajskému soudu prostřednictvím datové schránky dne 7.10.2015), pak se jedná o námitky opožděné v rozporu s ust. § 72 odst. 1 s.ř.s., kterými se soud proto nemohl zabývat.

VIII. Závěr a náklady řízení

[89] Krajský soud v Brně shledal námitky žalobkyně nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

[72] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[73] Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s.ř.s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, současně ani neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení (osoby zúčastněné na řízení ani jejich náhradu nepožadovaly).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. října 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu
v.z. JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D.
členka senátu
(dle § 54 odst. 2 s. ř. s.)